

Трайко Симеоновъ

Копривицица

Тукъ животътъ е единъ и сжици,
може би, такъвъ е отъ години ...
Улицитъ тъсни, криви ... Къщи
съ низки стръхи, съ кривнали комини ...

Тука, сякашъ радостта е лишна ...
За душитъ въ грижи уморени —
споменътъ отъ славата предишна
тъне имъ въ очитъ замъглени.

Въ всѣкий кътъ тукъ сякашъ че сновѣха
спѣнкитъ отъ миналото свято —
само то едничко за утеха
виждамъ свѣти съ ореолъ огрято ...